“Ko uvede u islam lijep običaj imat će nagradu za to i nagradu onih koji ga budu praktikovali, a njihova se nagrada neće umanjiti; ko uvede u islam ružan običaj ponijet će grijeh zbog toga, ali i grijeh onih koji ga budu praktikovali, a njima se grijeh neće umanjiti.”

Od Džerira b. Abdullaha, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Bili smo jednog jutra kod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kada su došli neki ljudi, bosi, u otrcanoj odjeci sa opasanim sabljama, a bili su većina ili baš svi iz plemena Mudar. Kada je vidio tu bijedu, lice Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, promijenilo se, pa je ušao u kuću i odmah izašao te naredio Bilalu da prouči ezan i ikamet. Klanjao je, a onda se obratio prisutnima: 'O Ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas je od jedne osobe stvorio...' (en-Nisa, 1). Potom je proučio i ajet sure el-Hašr: 'O vi koji vjerujete, bojte se Allaha i neka svako pogleda šta je za sutra pripremio...' (el-Hašr, 18). Neka čovjek udjeli od svog imetka dinar, dirhem, komad odjeće, pregršt pšenice ili hurmi', čak je rekao: 'pa makar i polovinu hurme.' Jedan ensarija dođe i donese svežanj koji je jedva nosio. Ljudi su jedni za drugima počeli donositi svežnjeve, tako da sam na kraju vidio dvije hrpe hrane i odjeće. Vidio sam da lice Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem blista, kao da je pozlaćeno. Tada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: 'Ko uvede u islam lijep običaj imat će nagradu za to i nagradu onih koji ga budu praktikovali, a njihova se nagrada neće umanjiti; ko uvede u islam ružan običaj ponijet će grijeh zbog toga, ali i grijeh onih koji ga budu praktikovali, a njima se grijeh neće umanjiti.'"

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Ovo je hadis iz kojeg se vidi Vjerovjesnikova, sallallahu alejhi ve sellem, briga i milost prema svome umetu. Dok su ashabi jednog jutra sjedili sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, došli su neki ljudi, od kojih je većina ili su baš svi bili iz plemena Mudar, bosonogi, u otrcanoj i podrenoj odjeći, koji su bili opasani sabljama. Znači, nisu imani ništa sa sobom osim komada odjeće kojim su porkili svoja stidna mjesta i sablju koju su pripremili ako Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pozove u borbu na Allahovom putu. Kada je vidio njihovo stanje, lice Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, promijenilo se. Ušao je u kuću i odmah zatim izašao te naredio Bilalu da prouči ezan i ikamet, a zatim je kalnjao. Nakon namaza se obratio prisutnima. Prvo se zahvalio Allahu Uzvišenom, kao što je to bio njegov običaj, a zatim proučio neke ajete, te je podstakao ljude na udjeljivanje sadake govoreći: "Neka čovjek udjeli od svog imetka dinar, dirhem, komad odjeće, pregršt pšenice ili hurmi", čak je spomenuo: "pa makar i dio hurme." A ashabi Allahovog Poslanika bili su najbrži ljudi u odazivu i takmičenju u dobru. Otišli su svojim kućama i donosili sadaku, tako da je došao jedan čovjek i

donio svežanj srebra, koji je jedva nosio u ruci, čak ga nije ni mogao nositi, i stavio ga pred Poslanika, sallalahu alejhi ve sellem. Nedugo zatim Džerir ugleda dvije hrpe hrane i odjeće i ostalih stvari sakupljenih u mesdžidu. Nakon što je vidio takmičenje ashaba u dobru, i ono što je sakupljeno da se pomogne ovim nevoljnicima, lice Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, od radosti je zablistalo, kao da je pozlaćeno. Zatim je rekao: "Ko uvede u islam lijep običaj imat će nagradu za to i nagradu onih koji ga budu praktikovali, a njihova se nagrada neće umanjiti; ko uvede u islam ružan običaj ponijet će grijeh zbog toga, ali i grijeh onih koji ga budu praktikovali, a njima se grijeh neće umanjiti." Ovdje se pod običajem misli na djelo koje je šerijatom propisano, a ne na izmišljanje i uvođenje novih stvari u vjeru, jer ko uvede u islam nešto što nije od njega, to se odbija i to nije lijepo djelo. Dakle, misli se na onog ko druge potakne na činjenje dobrog djela koje je utemeljeno u vjeri.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/3506